

Kruk i lis

Dawno, dawno temu, pewien kruk _____ kawał szynki po czym _____ na gałęzi by spokojnie się posilić. Akurat _____ tamtędy lis. _____ nosem, raz i drugi i _____ się pod drzewem. „Serrr” zjadłoby się gdyby tylko, _____ się łakomie zastanawiając się jakby tu zdobyć choć kawałek. „Jaki piękny z ciebie ptak” _____ lis do ptaka. „Nigdy _____ równie wielkiego i okazałego, i ten twój królewski dziób. Powinieneś być królem zwierząt”. Kruk słysząc te pochwały na cześć swojej urody _____ skrzydła i _____ nimi triumfalnie trzepotać. „A jakie ty masz piękne pióra” _____ lis słodziutkim głosem „Nie wydaje się żebyś _____ mieć, chociaż jedną, najdrobniejszą wadę. Jesteś po prostu doskonały. Choć _____ przyjemności słyszeć twojego głosu – _____ lis – jestem przekonany, że tak doskonała istota jak ty musi mieć niezwykle zdolności do śpiewu”. Kruk który dotąd z lubością _____ komplementów lisa na wzmiankę o pięknym głosie nabrał pewnych wątpliwości. Nigdy _____ by kruki uważano za dobrych śpiewaków. Fakt, że _____ bardzo ładnym krukem być może _____ również, że musi mieć piękny głos. Lis chyba wie co mówi. Kruk _____ w dół na lisa, a ten _____: „A teraz proszę, daj mi posłuchać twojego cudownego śpiewu”. Zapominając o wszelkiej przezorności kruk _____ dziób i nabrawszy powietrza _____ głośno. Kraaa, kraaaa, kraaaa. Kawał sera _____ mu z dzioba prosto w paszczę lisa. „Noo, _____ mi się” _____ lis rozkoszując się przysmakiem. Potem _____ się i jeszcze raz _____ do kruka siedzącego nadal na gałęzi. „Ty głupie kruczysko, jesteś najszkaradniejszym ptakiem jakiego w życiu _____ . Masz najwstrętniejszy głos, jaki w życiu _____ , a przede wszystkim jesteś najgłupszym stworzeniem jakie w życiu _____ . Dziękuję za ser. I _____ się bardzo z siebie dumny.

Szewc i krasnale

Dawno, dawno temu _____ sobie szewc, który _____ w biedzie ponieważ wzrok mu _____ i nie _____ już pracować jak dawniej. Któregoś wieczoru _____ się spać nie skończywszy zaczętej pracy. Tymczasem rano _____ się, że praca _____ jednak dokończona. W ciągu dnia szewc _____ wszystkie narzędzia i materiały potrzebne do wykonania pary obuwia dla bardzo bogatego klienta. „Jutro rano zabiorę się do dzieła” _____ szewc. Ale następnego ranka zdumiony _____ parę ślicznych, nowiutkich butów. Gdy do warsztatu _____ ów bogaty klient i okazało się, że buty są już gotowe i w dodatku bardzo ładne, zachwycony _____ szewcowi dwa razy więcej niż się _____. Wieczorem znowu _____ trochę materiału i następnego dnia _____ kolejną parę pięknych, błyszczących butów. I teraz już każdego wieczoru szewc _____ skórę i narzędzia swemu tajemniczemu pomocnikowi, a każdego ranka _____ gotową nową parę butów. Szewcowa _____, że mąż ma sporo pieniędzy więc _____ domagać się wyjaśnień. Gdy szewc wszystko jej _____, _____ mu: „poczekajmy aż zapadnie zmrok, schowamy się i zobaczymy co się będzie działo”. Tak też _____. Około północy dwa krasnale _____ się do warsztatu, szybko i sprawnie _____ się do roboty i błyskawicznie _____ parę butów. Szewcowa _____, że krasnoludki mają podarte sweterki i trzęsą się z zimna. „Biedaki, jest zima i musi im być bardzo zimno” _____ do męża. „Jutro uszyję im wełniane kubraczki, będzie im ciepło i może zamiast jednej pary butów uszyją więcej”. Następnego nocy obok skóry krasnoludki _____ piękne niebieskie kubraczki z czarnymi guzikami. Zaraz je _____. „Jakie piękne kubraczki!” uszczęśliwione _____ wokół pokoju pokrzykując z radości. „Już nie będzie nam zimno”. Wreszcie jeden z nich _____: „Pora wziąć się do pracy” „Do pracy? Po co?” _____ drugi „Mając takie kubraczki jesteśmy bogaci. Nigdy już nie

będziemy pracować” po czym krasnoludki ku zdziwieniu szewca i szewcowej
_____ warsztat i nigdy więcej się już w nim _____.